

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 5.

Marts.

1909.

„Ordensregler for Guds Hus.“

er Navnet paa en af Broder Anton Hoffmann snart udarbejdet og paa „Norsk Forlagselskab“ (Kristiania) udkommet Tavle (Karton) med følgende lærerige og betimelige Regler, som vi alle har godt af at læse og overveje:

- I. „Alt ske sømmelig og med Orden!“ 1 Kor. 14, 40.
- II. „Bedrøber ikke Guds hellige Aand, med hvilken I er befalede til Forløsningens Dag!“ Ef. 4, 30.
- III. „Som I vil, at Menneskene skal gøre mod eder, ligesaa gør og I mod dem!“ Lut. 6, 31.

Naar du kommer ind i Guds Hus, saa bør du

- 1) med stille Bøn i Hjertet straks gaa til din Plads.
- 2) Lad Sindet udsultende være optaget med rene og fromme Tanker.
- 3) Hvis der kun er faa Tilhørere, vil det altid glæde Prædikanten at have disse saa nær Talerstolen og saa tæt samlede som muligt; og da man ikke paa Forhaand kan vide, hvor mange der vil komme, bør de først ankommende sætte sig paa de forreste Pladser, medmindre disse er reserverede.
- 4) Kom aldrig forsent! Det bringer Forstyrrelse.
- 5) Er der Afgang til Bænkene fra begge Sider, bør de først ankommende Tilhørere altid sætte sig midterst inde; kan man kun komme ind fra én Side, sætter de først ankommende sig længst borte fra Indgangen. Paa den Maade fyldes Bænkene efterhaanden aldeles naturligt og letvindt, uden at man forarsager sine Medtilhørere det mindste Bryderi.
- 6) Spyt aldrig i Gulvet i Herrens Hus! Det i høieste Grad uærbødigt overfor baade Gud, hans Gædevarende gode Engle og dine Medmennesker: det gjælder selvsølgelig Brugen af Tobak.

Naar du kommer ind i Guds Hus, saa bør du med stille Bøn i Hjertet straks gaa til din Plads. Lad Sindet udsultende være optaget med rene og fromme Tanker.

Prædikensens Begyndelse eller et Barn striger, og du da straks vender Hovedet bort fra Prædikanten for at se, hvad der gaar for sig i en anden Ende af Salen, hvad viser du da mest Interesse for: Guds Ord eller en almindelig Hverdagsbegivenhed?

Naar Gudstjenesten er forbi, saa bør du

- 1) stille og ærbødig fjerne dig under alvorlig Overvejelse af, hvad der blev fremholdt i Prædikenen, og snart besluttet paa at vorde Guds-Ords Gjører, og ikke alene dets Hører, med hvilket du bebrager dig selv. Jak. 1, 22.
- 2) Staa ikke og snat sammen i Bænkene, Midt- og Sidegange eller Dørene. Saa at andre hverken kan komme ud eller ind.
- 3) I kan — om det endelig er absolut nødvendig — tale videre med hverandre udenfor Lokalet; men gjør det saa kort og hjerteligt som muligt!
- 4) Og glem ikke, at I ved umiddelbart efter Mødet at tale om verdslige Affærer let kan blive Djævelens Redskaber til at plukke Guds Ords gode Sæd af hverandres Hjertes!
- 5) Tal derfor — saa vidt muligt — kun om aandelige Ting paa Hjemvejen fra Guds Hus, thi Herren har sagt: „Jugen raadden Snak udgaa af eders Munden saadan Tale, som er god til fornøden Opbyggelse, at den kan staa dem Naade, som hører derpaa.“ Ef. 4, 29. „Taler ikke ilde om hverandre, Brødre! Hvo som taler ilde om sin Broder, og dømmes sin Broder, taler ilde om Loven og dømmes Loven.“ Jak. 4, 11. „Og disse Ord, som jeg hyder dig i Dag, skal være paa dit Hjerte, og du skal . . . tale om dem, . . . naar du gaar paa Vejen.“ 5 Mos. 6, 6. 7. „Da samtalede og de, som frygtede Herren, hver med sin Ven, og Herren gav Aagt derpaa og horte det, og det blev skrevet for hans Ansigt en Huskommissesbog om dem, som frygter Herren og tænker paa hans Navn.“ Mat. 3, 16.

Naar du kommer ind i Guds Hus, saa bør du med stille Bøn i Hjertet straks gaa til din Plads. Lad Sindet udsultende være optaget med rene og fromme Tanker.

Danmark.

Fra de dansk-vestindiske Der.

Maaffe vore Søstende paa den anden Side Havet gjerne vilde høre lidt om Budstabet's Fremgang paa disse Der. I 1907 ankom jeg med min Familie til St. Thomas og har virket der den meste Tid siden.

Vi har en Kirkebygning og en Menighed, som bestaar af ca. 50 Medlemmer. En Skolebygning har vi nylig faaet færdig, og en dygtig Lærerinde, der nylig er kommen hertil fra Amerika, har nu temmelig godt fat paa Arbejdet. Hun underviser Børnene om Dagen, og to Gange om Ugen har vi Aften-skole for Ungdommen. Vi har al Aarsag til at tro, at Skolen vil blive til stor Velsignelse for Birkomheden her.

Ved Hjælp af min Motorbaad har jeg været i Stand til at besøge St. Jan, St. Croix og nogle af de engelske Der, som tilhører denne Gruppe. Paa St. Jan har jeg holdt en Del Møder, og nogle har ogsaa antaget Sandheden der, og vi haaber, at de maa være et Lys for Befolkningen paa den D.

Jeg har nylig opsat et Telt paa St. Croix og holder nu Møder her. Tilslutningen er stor, og mange interesserede sig for at høre Guds Ord. Der er ikke Sidsplads for mere end omtrent 300; men i Hundrebevis kommer Folket hver Aften og staar omkring Teltet for at høre dette underbare Budstabe. Vi lever paa den sildbige Regns Tid, og Herren virker paa mange forunderlige Maader. Tiden er nær, da alle de oprigtige vil være bleven faldt ud fra Verden for at staa fast paa Guds Bud og Jesu Tro. Søstende, kom os i Hu for Raadens Trone.

Eder's i Herrens Tjeneste,
H. C. J. Ballekar.

En ung Mand (20 Aar), Murer af Profession, ønsker Arbejde hos Sabbatsholdere enten ved sit Haandværk eller i Mangel heraf ved hvad som helst. Man bedes henvende sig til Dansk Bogforlag, Margrethevej 5, Kjøbenhavn V.

Norge.

En Konferensbeslutning.

Der er et af de Forslag, som vedtoges af den sidste Konferens:

„6. Efter som der saavel iblandt spredte Søstende, som særlig i mindre Menigheder findes saadanne, som paa Grund af Sygdom eller andre Uheld kommer i ~~svækkelse~~ og derfor ser sig nødsagne til i sin Nød at henvende sig til Konferensstyrelsen om Hjælp, saa være det

Besluttet, at der oprettes et Konferens-Hjælpefond, hvis Midler tilvejebringes derved, at vore Menigheder, i Lighed med hvad der er Tilfældet i andre europæiske Konferenser, betaler Tiende af deres maanedlige Kollekter for trængende, og at de samme tilligemed andre Gaver eller Midler, som Menighederne fan afse dertil, indsendes til Konferensens Kasserer til et saadant Fond, samt endvidere at Menighederne hvert Kvartal optager en særskilt Kollekt til dette Djemed.“

Det vilde være godt, at alle Menighederne vilde praktisere, hvad de her har besluttet. Dersom der findes nogen, som ikke gjør det, hvad er saa Grunden? Det er jo et godt Missionsarbejde. Raulus skriver i Rom. 15. 26, at Søstende i Makedonien anset for godt at ~~at~~ de hellige i

de fattige hellige i Jerusalem den Gang, saa er det lige saa godt nu at hjælpe de af vore Søstende, som behøver Hjælp. Jeg kender 2 Søstre (Enker), som nylig har mistet deres Mand. Den ene Søster sidder tilbage med 6 smaa Børn, og den anden har 3 eller 4 Børn. Det er muligt, at disse vil saa lidt Hjælp af Fattigvæsenet; men alligevel burde vi som Kristne hjælpe dem, som tilhører Menighederne. Der er andre, som ser hen til os efter Hjælp. Men naar vi ikke har nogen Penge i Kassen, saa staar vi hjælpeløse. Høst paa at sende ind til Konferenskassereren Tienden af eders maanedlige Kollekter samt at optage særskilt Kollekt til dette Djemed hvert Kvartal. Høst, hvad Herren siger: „Det er bedre at give end at modtage.“

N. C. Bergeresen.

Stabanger.

Interessen her er fremdeles god. Bortset fra, der rummer ca. 700 Mennesker, har været fuldpakket paa saavel Møderne i Ugen som om Søndagen. Det er med blandede Følelser, man ser Folk være nødt til at gaa bort Gang paa Gang uden at finde Plads. Af Hensyn til disse saa lignede vi, som nævnt i min sidste Rapport, et større Lokale, der straks efter Aabningen af Dørene maatte give Plads for over 2000 Mennesker. Alle paahørte med stor Interesse Budstabet om Herrens Komme i Himlens Skyer. Mange maatte dog gaa uden at komme ind. Som venteligt kunde være vilde ikke Præsterne stiltiende se paa alt dette. Pastør Johan Lunde, der skal være den mest populære af Præsterne her, mødte næste Dag op med et voldsomt Angreb i samtlige Eyens Blade, hvori han paa den mest uforstaaede Maade tog til Orde imod Læren om Kristi snare Komme, ligesom han heller ikke glemte at nævnte vor Person. Omendstjunt han indrømmede, at han ikke kjendte os, saa var vi alligevel nogle „Vandvejsstravere“, der var komne fra Amerika med den Slags aandelige Pumbug. Han beklagede sig over, at det vistnok ikke vilde nytte „at henstille til ham [Nelsen] at indstille sin Birkomhed“, og vilde han derfor paa det mest indtrængende „henstille til Folk om ikke at besøge hans Møder“. Herpaa svarede jeg næsten ikke; — kun nogle Linjer til Bladets Redaktør. Jesu aandelige Overlegenhed og Magt bestod lige saa ofte i at tie som i at tale, og vi Arbejdere bør lære af ham. En kjendelig Ulvlise imod nævnte Præst kom dog snart til Synne baade fra hans eget og andre Samfund. Nogle svarede ham offentlig, og andre sendte, som han senere beklagede sig over, „en Styrt af Breve“ ind over ham; men under alt dette fortsatte vi med vore Møder. Folk strømmede til endnu mere interesserede, og Guds gode Mand sylder vore Hjerter. Jeg skjælver ganste ved Tanken om det store Ansvar, der følger med at kunne række saa mange Mennesker med dette Budstabe. Et forfjert udtalt Ord, der giver Folket en fejlagtig Opfatning angaaende Motiverne for vort Arbejde; lidt for meget sagt eller lidt for lidet Taalmodighed og Overbærenhed advist overfor baade Ven og Fjende kan forage Hundreder og maaffe, som Søst. White siger, „styrte dem i evig Fortabelse“. O at vor gode Gud maatte stjenke Visdom og Naade til paa en kristelig og værdig Maade at fremstille de vigtigere Punkter i vor Lære saaledes, at alle kunde vindes og ledes fra det dybe Mørke, hvori de er, til engang at fraale i ti Tusinde Sol's Glans.

En hjerlig ~~til~~ søstend' og
haand en ~~er~~ ner, jeg
vil opf

Åsborg.

Da vi ogsaa her ønsker alle vore Søstendes Forbønner, vil jeg fortælle lidt om, hvorledes det gaar os. Undertegnede har to Møder hver Uge, som vedblivende er godt besøgte. Da Dr. Nelsen rejste herfra, blev jeg af Styrelsen anmodet om at fortsætte med Arbejdet her, til hvilket jeg selvstændigt søgte mig udhygigt; men Herren siger jo: „Frygt ikke; men tal og ti ikke, . . . jeg har meget Folk i denne Stad,“ og dette har jeg stadig søgt at tro. Siden Dr. Nelsen virkede her, er der mange i denne By, som ikke alene er overbeviste om, at denne Sandhed er bibelsk, men at det har været og er deres Besøggelses Tid, deres sidste Kald. De indrømmer, at de aldrig bliver lykkelige, før de adlyder denne Sandhed. Forleden kom en af disse bekymrede Sjæle til mig. Hun kunde ikke holde det ud længere. Vi bad til Gud sammen og vandt en herlig Sejer. Hun holder nu Sabbaten og vidner om sin Glæde i Gud baade for Søstende og andre. Vi haaber, at andre snart vil følge efter. O hvilken Naade Herren beviser os Støvetts Børn! Han ikke alene frelser os, men udvælger os til at samarbejde med ham. Maatte jeg altid saa Naade til at hdmnge mig selv, men ære og opbygge ham!

Ederes i Herren forb.

Alla Høyer.

Kolportørskolen i Bergen.

Da vi tror, det vil interessere Søstende at høre fra Kolportørernes Aarssmøde, vil vi her give en kort Beretning. Under Dr. D. J. Olsens Ledelse blev vi modtagne paa det hjerteligste og indvi Blads, de fleste af os hos forskellige Medlemmer af Bergens Menighed, hvor vi paa Menighedens forud udstedte Indbydelse fik frit Logi.

Skolen blev aabnet af Dr. Bergersen Onsdag den 23/12, hvorefter fulgte Beretninger og Erfaringer fra Arbejderne om Herrens underfulde Ledelse og Hjælp til at overvinde Vanskeligheder, hvilket blev Gud til Ære og alle til stor Opmuntring.

Igjennem de fjorten Dages Skoletid fortsattes med Bibelstudium og praktisk Undervisning i Bogsalg, ledet af Dr. J. M. Nærem, Bogholderi og Regning af Dr. D. J. Olsen, og en interessant og lærerig Bibelundervisning om Kristi Missionsrejser af Dr. Bergersen.

Det blev i det hele en meget lærerig Stand, vi fik tilbringe i denne Skole. Mange nye Arbejdere var fremmødt til at udfylde og forøge Rækkerne af vore Missionsarbejdere. Dette giver ogsaa ældre Arbejdere nyt Mod. Vi ser heraf, hvorledes Gud bereder alt for at lade sit Ord blive opfyldt i Hast paa Jorden.

Til Skolen fremmødte 24 Elever. Ti var fraværende, hvoraf 3 paa Stodsborg.

De nye Arbejdere er unge, intelligente Personer i sin bedste Alder, der fra nu af ønsker at arbejde for Herren. Vi fik tilbringe to Sabbater sammen med Menigheden. Paa den første havde vi et gribende Vækkelsesmøde ledet af Dr. Bergersen lige efter Sabbatsskolen. Mange nye Arbejdere og Medlemmer af Menigheden rejste sig med Begjæring om Menighedens og de Vildstes Forbøn. Paa den anden Sabbat fik vi Anledning til at fejre Herrens Husets Anordninger sammen med Menigheden, hvilket var en meget hjertkommen Anledning for Missionsarbejderne, som maa særdes ude, borte fra deres Menigheder lange Tider af Aaret.

Guds Aand kom os meget nær, og vi nød Guds Betsignelse i rigt Maal.

Bergens Menighed fik denne Gang Anledning til at se i Gjerning, at den deltog med Missionsarbejderne

i at give F. idhed, som vil berede enhver lydig Tilhører Guds Rige. — Snart har den ene og snart den anden af Menigheden indbudt nogle Elever ad Gangen til Middag eller Aftens, hvorved vi søgte os som hjemkomne til vore Slægtninge og Venner.

En anden Ordning, som ogsaa hidrog meget til at gjøre Samværet hyggelig, var, at der i Forbindelse med Skolen var oprettet et særskilt Kjøkken. To flinke Søstre tilberedte Frokost, Middag og Aftensmad for hele Skolen. Vi fik kun vegetariske Retter i forskellige Variationer, og som smagte alle godt.

Som nok et Bevis paa den Sympati og Interesse, Menigheden nærer for Missionsarbejderne, indbød de alle Eleverne til en vellykket festlig Sammenkomst i Lokaler. Rundt lange og særdeles smukt anrettede Borde sad i alt 76 Personer. Efter Aftensmaden, som ogsaa her kun bestod af vegetariske Sager, tilbragtes en hyggelig Stund med afvekslende Læser, Sang og Musik.

Søndag den 3dje Januar blev 8 døbte af Dr. Bergersen. Daaben blev udført i Baptisternes pæne Lokale, som velvillig var overladt os frit for Anledningen. Af de døbte var to fra Stavanger, tre fra Haugesund og tre fra Bergen.

Skolen blev i alle Dele vellykket og hidrog uden Tvivl meget til at stadfæste Eleverne i deres Beslutning om at virke trofast i Herrens Kald for Sjæles Frelse.

A. G. Sandbeck. C. J. J. Holman. |

„Prøv mig dog.“

For en Indbydelse! Og hvem udsteder den? — Jo den levende, selvstændige Gud, Verdensaltets Staber og Styrrer, han, der holder alle Meinesters Fremtid og Skjæbne i sin Haand. Og paa hvilket Punkt ønsker Gud, vi skal prøve ham? — Med Tienden. „For al Tienden til Forraadshuset, at der kan være Spise i mit Hus, og prøv mig dog derved, siger den Herre Zebaoth, om jeg ikke vil aabne eder Himlens Sluser og udgyde Betsignelse over eder i Overmaal.“ Alligevel hører man nogle sige: „Jeg har forsøgt Gud, men ser ikke, han har hjulpet mig.“ Men Jeslen maa absolut ligge i vedkommendes Tro og Tillid; thi Skriften lærer, at „Gud er ikke et Menneſte, at han lyver, ej heller et Menneſtes Barn, at han skalde angre; har han sagt det, og skalde ikke gjøre det? og har han talet og skalde ikke holde det?“ Følgende Erfaring vil stadfæste Sandheden heraf.

En gift Søster, tilhørende vor Menighed og boende ude paa Landet i meget smaa Kaar, elskede Gud ikke alene i Ord, men i Gjerning og Sandhed. Hun havde med stor Opmærksomhed lagt Herrens Tiende (12 Kroner) til Side som en hellig Ting. Da hun agtede at overvære Konferensen, tog hun Pengene med for at indbetale dem samtidig. Paa Vejen mødte hun en anden Søster, der bemærkede hendes tarvelige Klæder og af Medlidenshed derved kom med det ufornuftige Raad, at hun hellere burde bruge disse Penge til at købe sig passende Klæder, saa hun ikke skulde være nogen til Anstød, da Gud vistnok ikke trængte haardere til Pengene end hun selv. Dette syndige Raad fandt ingen Gjenklang hos Søsteren, der havde et levende Samfund med Gud og vidste, at han kjendte alt. Kommen til Kontoret betalte hun med et glad Hjerte Herren, hvad hans var, og gik siden til Møde. Kommen ind paa Lokale lagde Gud i en Svifters Hjerte at lægge Mærke til hendes daarlige Hat, og vendende sig til en anden Søster siger hun: „Du maa være med mig ned i Byen og købe Søster K. en ny Hat. Vi kan ikke være bekendt, at hun skal se faadan ud.“ Handling fulgte paa Ord, og efter Mødet blev nævnte Søster præsenteret med en ny Hat, som passede

udmær. Kommen ned i G. hun Søster.
 B., en gabn'ld Kvinde, som C. ar paavirket til
 daarlige Tøj, tog hun hende til Side, tog af sig sin Søster K.'s
 Cape og hengte den om hendes Stulbre. Søster B.'s Søster
 havde Penge til Logi eller nogen at være hos, hvilket og
 ogsaa var Tilfældet, hvorfor hun overrakte hende 2 Søster
 Kroner. En anden Søster gav hende en god Kjole, og senere
 hen fik hende Søster B. hende atter 10 Kroner, saa Søster K.
 havde nu faaet ny Hat, pæn Kjole, god Cape og sine 12
 Kroner kontant tilbage, som hun trods Fristelser ikke rørte,
 da det var Herrens Penge og hendes. Hun kunde da
 ubraabe med Salmisten: „Herren er min Styrke og mit
 Skjold, mit Hjerte har forladt sig paa ham, og jeg er ble-
 vet hjulpen; og mit Hjerte fryder sig, og jeg vil
 talke ham med min Sang.“ „Vov aldrig, kjære
 Broder eller Søster, at betvivle Guds Trofasthed!
 „Se; du ikke hans Forsyn gribe ind for at hjælpe dig,
 naar du staar i Behov deraf, saa vær forvisset om,
 at du stigger for dig selv paa en eller anden Maade.
 Noget hos dig selv gjør, at Gud ikke kan gribe ind
 til din Fordel; thi dersom du tjener ham med et
 ubedt Hjerte, saa; indbyder han dig til at forsøge hans
 Naalidelighed og Trofasthed til at sørge for sine.“
 C. B. Jensen.

Udholdenhed.

Udholdenhed er en vigtig Betingelse for Fremgang i Arbejdet i Herrens Binaard. Herren siger: „Seks Dage skal du arbejde og gjøre al din Gjerning; men den syvende Dag er Sabbat for Herren din Gud, da skal du ingen Gjerning gjøre.“ 2 Mos. 20, 9, 10. Han byder os altsaa at udnytte hver Dag i Ugen, seks til Arbejde og en til hellig Hvile. Og videre hedder det: „Saa din Sæd om Morgen og lad ikke din Haand hvile mod Astenen; thi du ved ikke, hvad der vil lykkes, dette eller hint, eller om begge Dele bliver gode.“ Ordsp. 11, 6. Undertiden lykkes Arbejdet om Morgen, andre Tider om Middagen, men atter andre Tider først om Aftenen. Vi ved ikke, hvad der vil lykkes, eller hvornaar det vil lykkes; men Herren siger, vi skal udsaa Sæden, og gjør man dette med Udholdenhed seks Dage i Ugen, saa kan man være sikker paa, at noget skal lykkes, og vi skal faa se Frugter af vort Arbejde.

Af Mangel paa Fortaalelse af denne vigtige Sag forlader nogle Kolportører deres Arbejde, endog før de har erhvervet sig en Erfaring. Saadanne ligner Apostelen ved „en Havsbølge, der røres og drives af Vejret“. Ustabile paa alle deres Bejg begynder de snart paa et Sted og snart paa et andet. Dersom det ikke lykkes om Morgen, lader de sin Haand hvile hele Dagen, og Resultatet bliver derefter. De mangler Udholdenhed og Mod til at møde Ubehageligheder og besejre dem.

Et gammelt engelsk Ordspog siger: „En rullende Sten samler aldrig Mos“ — en vigtig Sandhed vel værd Overvejelse. Betydningen af dette er nærmest den, at en Person, som flytter hid og did, prøver her og der, men mangler Udholdenhed og Karakterfasthed til at gennemføre et Arbejde, aldrig vil opnaa noget. Og dette er Tilfældet saavel i Guds Gjerning som i al anden Gjerning. Ved til Gud over den og sikre dig Guds Velbehag i den forst. Tag saa fat paa den efter den guddommelige Undervisning: „Alt, hvad der kommer dig for Haanden at gjøre, det gjør med al din Styrke.“ Præd. 9, 11. Sog daglig at gjøre det bedre end i Gaar. Hold ved i Prøvens Tid og giv ikke tabt, for du har sejret. Hvis Herren imidlertid kalder dig bort fra din oprindelige Livsgjerning og til Missionsarbejde,

faa beghynd nederst og arbej. „En trofast Mand faar megen Velsignelse.“ Ordsp. 28, 20.

Der fortælles om en Soldat, som var i Krigen, at han altid i Brevene til sine Forældre understrev sig: „Guds hengivne Nils, Soldat med Liv og Sjæl.“ Den Mand sølte sig aabenbart tilfreds og gjorde sikkert Fyldest for sig. Ja „Soldat med Liv og Sjæl“, Sømand med Liv og Sjæl, Gaardbruger, Stomager, Prest, Husmoder med Liv og Sjæl, Tjener og Tjenestepige med Liv og Sjæl — ja hvad det er, vær det med Liv og Sjæl; thi det er det, som fører til noget, og det har man Fornøjelse af. Giv dig i Kæft med dit Kolds Opgaver; vær ikke en forsyn, arbejdsstræt Stakkel, men „Soldat med Liv og Sjæl!“ Arbejd, før Natten kommer. Jesus siger: „Min Fader arbejder indtil nu, og jeg arbejder.“ Joh. 5, 17. Faderen og Sønnen arbejder uafandselig i Himlen, Englene iler af Sted mellem Himlen og Jorden, og Guds Tjenere blandt Menneskene paa Jorden bør ile af Sted for at frelse den faldne Slægt.
 J. M. Nærem.

Dødsanmeldelser.

Stina Andal, Sandnæs, henfod den 18de Februar i Troen paa sin Frelser og blev begravet den 25de. Søster Andal ankommede Sandheden for ca. 8 Aar siden og har hele Tiden været meget nidkær for Guds Sag. Hendes aandelige Erfaring var meget dyb, og det var meget interessant at høre hende berette om, hvorledes Guds styrende Haand stadig har været med hende. Paa sit sidste Leje opmuntrede hun, trods store Lidelser, alle til at være tro imod Herren. Hun efterlader sig fire Børn, og hendes Søster Hilba, der under alle lidende Opofrelse trofast har plejet hende og staaet hende bi til det sidste, vil fremdeles komme til at tage sig af disse. Undertegnede talte ved hendes Vaare over Joh. 11, 25. Saavel Sandnæs og Stavanger Menigheder som Naboer og andre deromkring viste stor Deltagelse ved hendes Begravelse. Vi forlod hendes Grav som de, der ikke behøver at sørge, som de, der ikke har Haab, men fast overbeviste om, at vi skal se hende i den første Opstandelse.
 N. B. Nelsen.

Dr. Aksel Edwin Johanson Berglund, født i Wermerud, Borgviks Sogn, Wermland, Sverige, den 29/4 1875, henfod i Troen paa sin Frelser den 9de Febr. Dødsarsagen var Lungelbødning. Udsøde, der i en Række af Aar har haft Ansættelse ved Strømmens Trævarefabrik, var af en svagelig Konstitution, men har dog, trods det at han var Sabbatsholder, nydt megen Velvilje fra saavel overordnede som Arbejdsammerater, og under Eghdommen var Dr. Berglund med Familie Gjenstand for en rørende Opmærksomhed fra deres Side. Paa Baaren nedlagde de gennem sin Formand en vakker Krans. Det Vidnesbyrd, Formanden gav vor afsøde Broder som en sand Kristen, hvis hele Stræben havde gaaet ud paa at lede Arbejdsammeraterne til Jesus, var i Sandhed opmuntrende for Familien som for Troesøfkende. Dr. Keppe talte om den troendes Kamp og Livet hinsides, assisteret af Kristiania Menigheds Sangkor. Dr. Berglund blev derpaa sænket ned i den kolde Grav, hvorfra vi sikkert tror, at Jesus om et lidet, naar han kommer paa den hvide Sky for at falde sine Børn frem, som har sluttet Pagt med ham ved Offer, ogsaa vil falde Dr. Berglund, der tjente sin Frelser tro under prøvende Omstændigheder. Han havde været Sabbatsholder i 8 Aar. Søster Berglund er nu ladt tilbage med 5 uforørgede Børn, men Gud i Himlen, som har lovet at „opholde faderløse og Enker“, vil ikke forlade hende. Dog lad os ikke glemme, at Herren bruger sine Børn som Barmhjertighedens Redskaber.
 C. B. Jensen.